

A kötelező vers:

Vári Fábián László: **Szent a föld**
(Nyíró József hazatér)

Szent a föld mindenütt, tudom,
s bár békén hagy nyüvek hada,
szedd össze csontkezem, Jézusom,
vezessél engemet haza.

Forogtam, hontalan halott,
a meleg madridi földben itt,
megtapasztaltam én, Istenem,
a rügybehalt lombok kínjait.

Terhedre azért nem leszek,
árnyékod alatt is elmegyek,
mindig a harangszó után,
szelíden, mint a szellemek.

Jönnek elém a székelyek,
és mégsem ismernek reám.

Telepítsd újra nyelvemet,
szóljon vagy egyet még a szám.

Hadd igazolják lételemet
holt számból származó szavak:
bozgorrá tetted népemet,
Uram, s én nem bántottalak.

Nagyot böffen a csőcselék,
bendője potyával teli,
s bár magam vagyok a megrabolt,
most koponyám követeli.

Apostol voltam egykoron,
íme az utolsó intelem:
ha árendát kérnek síromért,
te fizess meg nekik, Istenem!